

OUT OF SIGHT

Somersstraat 31, 2018 Antwerpen
www.out-of-sight.be

Visite 12

SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS

Max Ferguson, Ella Schöning, Albina Gaitova,
Amber Doods, Che Go Eun, Marie Bottois,
Carole Roussopoulos, Tabita Rezaire, Diane
Mahín, Maria Galindo e Mujeres Creando,
Utsopi, Boysproject, Isabel Burr Raty,
Jezebel Studio

26 APRIL 2025

Visite #12 SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS

"It strikes me how much this word "slut" has changed in general since it first entered my lexicon as an adolescent. Even just twenty years ago, "slut" contained little irony - it was a tool of public shame, a linguistic tomato hurled in the face of femininity" writes Amanda Montell in her essay *Slut Era*. For years, the word slut was only used as a weapon smitten and sharpened against women. I remember it well in high school when a classmate of mine was called a slut and gossip was spread about her that she had done it with a boy in the toilet. Sexualising her and reducing her to a slut was a way of banning and burning her. Despite knowing that all those stories were nonsense, I was silently actually jealous. I had many questions about sex, and wanted to be part of the sexual world that I had no access to at that time because there was a huge wall of shame in front of it.

Now I use the word *slut* in the title of **Visite #12** as a declaration of love to sexual liberation. I follow Dossie Easton and Janet Hardy's redefinition from their book *The Ethical Slut*: "A person who has the courage to lead life according to the radical proposition that sex is

"It strikes me how much this word "slut" has changed in general since it first entered my lexicon as an adolescent. Even just twenty years ago, "slut" contained little irony - it was a tool of public shame, a linguistic tomato hurled in the face of femininity" schrijft Amanda Montell in haar essay *Slut Era*. Jaren lang werd het woord slut/slet enkel gebruikt als een wapen gesmeed en geslepen tegen vrouwen. Ik herinner het me nog goed dat op de middelbare school een klasgenoot van mij voor slet werd uitgemaakt en er roddels over haar verspreid werden dat ze het met een jongen op de wc gedaan zou hebben. Haar seksualiseren en tot slet reduceren was een manier om haar te verbannen en verbranden. Ondanks dat ik wist dat al die verhalen onzin waren, was ik in stilte eigenlijk jaloers. Ik had veel vragen over seks, en wilde graag deel uitmaken van de seksuele wereld waar ik op dat moment geen toegang tot had omdat er een enorme muur van schaamte voor stond.

Nu gebruik ik het woord slut in de titel van **Visite #12** als een liefdesverklaring aan seksuele bevrijding. Ik volg de herdefinitie van Dossie Easton en Janet Hardy uit hun boek *The Ethical Slut*: "A person who has the courage to lead life according to the radical proposition that sex is nice and pleasure is good for you." En ga er vanuit dat taalkundige veranderingen weerspiegelingen zijn van sociale veranderingen. Daarop vertrouwend geloof ik erin dat het beter is nieuwe definities op te eisen

---

nice and pleasure is good for you.”
And assume that linguistic changes are reflections of social changes. Relying on this, I believe that it is better to reclaim new definitions rather than abolish words. And conveniently interpret this semantic transformation as a glimmer of hope for the future. A future where young girls can explore their own sexuality without hesitation, where young boys are not weighed down by the online mirror held up to them by popular dominant macho men like Andrew Tate. A future where consent is the most normal thing in the world, where personal boundaries may be adjusted at any time without any explanation. A future where women¹ can make their own choices about what happens to their bodies. A future where there is a more holistic approach in gynecology with attention to the traumatic aspect of vaginal or cervical procedures. A future where we can wear what they want and walk the streets alone in the dark, without fear. And a future where sex and sexuality can be talked about openly, beyond any

---

¹ When I talk about women, I am referring to anyone who always, sometimes or occasionally identifies themselves as a woman.

in plaats van woorden af te schaffen. En interpreteer ik deze semantische transformatie voor het gemak als een sprankje hoop voor de toekomst. Een toekomst waarin jonge meisjes zonder schroom hun eigen seksualiteit kunnen ontdenken, waarin jonge jongens niet gebukt gaan onder de online spiegel die populaire dominante macho mannen zoals Andrew Tate hun voorhouden. Een toekomst waarbij consent de normaalste zaak van de wereld is, waarbij persoonlijke grenzen altijd en op ieder moment mogen worden bijgesteld zonder daarbij enige verklaring te hoeven geven. Een toekomst waarbij vrouwen¹ zelf keuzes kunnen maken over wat er met hun lichaam gebeurt. Een toekomst waarin er een meer holistische benadering is in de gynaecologie met aandacht voor het traumatische aspect van vaginale of baarmoederlijke ingreep. Een toekomst waarin we kunnen dragen wat we willen en zonder angst alleen in het donker over straat kunnen lopen. En een toekomst waarin we openlijk over seks en seksualiteit kunnen spreken, voorbij iedere vorm van schaamte en taboe. Een toekomst waarbij sekswerk geen schande en gevaar is.

Onze samenleving heeft altijd geprobeerd om het lichaam, haar wijsheid, haar macht, haar nieuwsgierigheid, haar woede en haar sensualiteit te bedwingen,

---

¹ Wanneer ik het heb over vrouwen doel ik op iedereen die zichzelf altijd, soms of af en toe als vrouw identificeert.

shame and taboo. A future where sex work is not a shame and danger.

Our society has always tried to contain, limit and restrict the body, its wisdom, its power, its curiosity, its anger and its sensuality. **Visite #12** invites you to surrender to ecstasy, pleasure, fear and grief. For me personally, the programme is like a warm comforting embrace.

Surrounding myself with the invited artists and their stories makes me feel that I am not alone in a world dominated by power- and money-grabbing, megalomaniacal, fascist people who control politics, media and popular culture. In that way, putting together this edition was a kind of coping mechanism and an alibi to spend time with like-minded people. The programme gives me hope. Hope for a society filled with warmth, tenderness, care and attention, a motherly care it so desperately yearns for.

Today we move and breathe together, we transform sensually and lovingly, we exchange fluids and our wet knowledge.

begrenzen en beperken. **Visite #12** nodigt je uit om je over te geven aan extase, genot, angst en verdriet. Voor mij persoonlijk is het programma zoals een warme troostende omhelzing. Mijzelf omringen met de uitgenodigde kunstenaars en hun verhalen geeft het gevoel dat ik niet alleen sta in een wereld gedomineerd door op macht en geld beluste, megalomane, fascistische mensen die de politiek, media en populaire cultuur beheersen. Op die manier was het samenstellen van deze editie een soort overlevingsmechanisme en een alibi om tijd te spenderen met gelijkgezinden. Het programma geeft mij hoop. Hoop op een samenleving gevuld met warmte, tederheid, zorg en aandacht, een moederlijke zorg waarnaar het zo verlangt.

Vandaag bewegen en ademen we samen, transformeren we sensueel en liefdevol, wisselen we vloeistoffen en onze natte kennis uit.

Bedankt voor jullie komst. Bedankt voor het maken, voor het kijken, voor het luisteren, voor het spreken en om te dansen.

Geniet van het programma en van elkaar!

Eva van Tongeren
Curator Visite

Thank you for coming. Thank you for making, for watching, for listening, for speaking, and for dancing.

Enjoy the programme and each other!

Eva van Tongeren
Curator Visite

Visite #12 — SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS is curated by **Eva van Tongeren** (de Imagerie), in collaboration with *Out of Sight*. **Chapter 1 — CURIUSER AND CURIUSER** is curated by **Emily Walter & Max Ferguson** (LuCi moving image collective), in dialogue with **Camille Van Meenen** (Komplot). Visite #12 is realised as part of **CINEMA SESSIONS 2025**, an annual collaboration between **Out of Sight** and **Morpho**.

Visite #12 — SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS wordt gecureerd door **Eva van Tongeren** (de Imagerie), in samenwerking met *Out of Sight*. **Hoofdstuk 1 — CURIUSER AND CURIUSER** wordt gecureerd door **Emily Walter & Max Ferguson** (LuCi moving image collective), in dialoog met **Camille Van Meenen** (Komplot). Visite #12 wordt gerealiseerd als onderdeel van **CINEMA SESSIONS 2025**, een jaarlijkse samenwerking tussen **Out of Sight** en **Morpho**.

Visite #12

SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS

26.04.2025, Out of Sight, Antwerpen

13:30–14:30 | CURIUSER AND CURIUSER

Che Go Eun, THE TASTE OF TEA

Amber Dooms, MY LITTLE AMBI

Albina Gaitova, SOMEWHERE WE MEET IN THE BLUE LIGHT

Ella Schöning, A TOUCH OF SCHISM

Max Ferguson, YOU ARE THE TRUCK AND I AM THE DEER

15:00–16:20 | WOMB WARRIORS

Marie Bottois, LE PASSAGE DU COL

Carole Roussopoulos, Y'A QU'À PAS BAISER!

Tabita Rezaire, SUGAR WALLS TEARDOM

Diane Mahín, GRUNT (performance)

17:00–18:30 | UNIONISING

María Galindo & Mujeres Creando, REVOLUCIÓN PUTA

Utsopi & Boysproject (gesprek/conversation)

19:00–22:00 | UTOPIA

Isabel Burr Raty, THE BLOODY MARY PERFORMANCE (participatory lecture)

Thilde, Spring Showers & Zora The Hooker — JEZEBEL STUDIO POLE

DANCE PERFORMANCE (performance)

13:30-14:30
**CURIOUSER AND
CURIOUSER**

Five student short films inviting the female body to express itself in all its vulgarity, softness, and familiarity.

**Che Go Eun
THE TASTE OF TEA (2023, 7')**

The Taste of Tea explores uncanny AI-generated visuals depicting a female body undergoing decay over time, symbolizing the circle of life and the fusion of digital technology with traditional paintings using AI imagery. The inspiration is drawn from Kusôzu (九相図), which means 'painting of the nine stages of a decaying corpse' in Japanese Buddhist paintings. The painting begins with a depiction of a beautiful female body in the first step and illustrates the stages of decomposition, ultimately to nature. This was a practice rooted in the aesthetic ideas of impermanence. However, what does it mean to illuminate the Buddha's truth through the female body?

**Amber Dooms
MY LITTLE AMBI (2023, 13')**

"In the village I come from, it was important to dig your own grave as a child. When the girls' breasts started growing and the boys' cocks

Vijf korte studentenfilms die het vrouwelijk lichaam uitnodigen om zich te uiten in al zijn vulgariteit, zachtheid en vertrouwdheid.

**Che Go Eun
THE TASTE OF TEA (2023, 7')**

The Taste of Tea verkent AI-gegenereerde beelden van een lichaam dat geleidelijk aan verval geraakt. Het symboliseert de cirkel van het leven en de samensmelting van digitale technologie met traditionele schilderijen. De inspiratie komt van Kusôzu (九相図), 'schilderij van de negen stadia van een rottend lijk' in Japanse boeddhistische schilderkunst. Het begint met een afbeelding van een vrouwenlichaam en illustreert de stadia van ontbinding, terug naar de natuur, een praktijk met roots in de esthetische ideeën van vergankelijkheid.

**Amber Dooms
MY LITTLE AMBI (2023, 13')**

"In het dorp waar ik vandaan kom, was het belangrijk om als kind je

got hard for the first time, we had to prepare ourselves for adult life.” With those words begins the film *My Little Ambi*, in which innocent childhood blossoms into the feverish world of puberty and young adulthood. It is a journey traversing sadness and loss, playful moments and humour, full of

burning desire and with fantasy and hope for the future. It is a confusing metamorphosis of alienation in familiar surroundings. Blurring fiction and reality, Dooms shares candid memories, with her dreamed Utopia revealed as a fever dream. Far from the bright blossom of first blood on white cotton underwear, *My Little Ambi* announces the loss of innocence with the detachment and distance of an idyllic screensaver of a distant, exotic place. The hazy

eigen graf te graven. Toen de borsten van de meisjes begonnen te groeien en de pikken van de jongens voor het eerst hard werden, moesten we ons klaarmaken op het volwassen leven.” Met die woorden begint de film *My Little Ambi*, waarin de onschuldige kindertijd opbloeit tot de koortsachtige wereld van de puberteit en de jonge volwassenheid. Het is een reis vol verdriet en verlies, speelse momenten en humor, vol brandend verlangen en met fantasie en hoop gevulde toekomstidealen. Het is een verwarrende metamorfose van vervreemding in een vertrouwde omgeving. Dooms vervaagt fictie en werkelijkheid en deelt openhartige herinneringen, waarbij haar gedroomde Utopia zich openbaart als een koortsdroom. Ver van de heldere bloesem van het eerste bloed op wit katoenen ondergoed, kondigt *My Little Ambi* het verlies van onschuld aan met de onthechting en afstandelijkheid van een idyllische screensaver van een ver, exotisch oord. De wazige beelden van kinderdromen komen tot ons door de witte gloed van het tv-scherm. Donzige nachtjaponnen grijpen tussen vochtige dijen en dof zand bedekt zoete vingertoppen. De ridders kunnen op hun paarden rijden tot het koninkrijk komt, maar het koninkrijk brandt af tot de grond. In Ambiland brengen de inwoners hun tijd door met verlegen door hun haar te strijken en naar de paarden te kijken die voorbij galopperen.

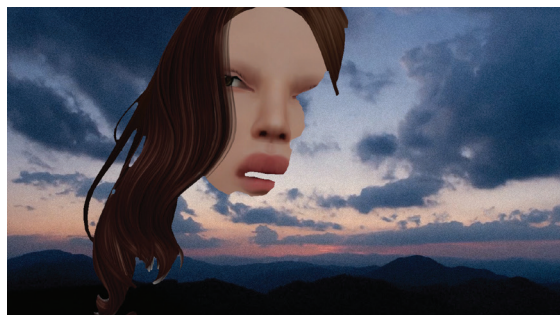
images of childhood dreams come to us through the white glow of the TV screen. Gauzy nightgowns grasp between damp thighs and dull sand coated sweet fingertips. The knights can ride their steeds till kingdom come, but the kingdom is burning down to the ground. In Ambiland, the inhabitants pass their time coyly stroking their hair and watching the horses gallop by.

Albina Gaitova
SOMEWHERE WE MEET IN THE BLUE LIGHT (2024, 14')

In a fragmented exploration of virtual reality, three young women form a bond in an anonymous online world. Meeting regularly in shared digital spaces, they discuss everything from everyday topics to deeply personal matters. The film delves into the complexities of online friendships, the absence of physical form allows them to reveal truths they might otherwise hide, yet it also raises questions about the authenticity of their bonds. The digital space offers them a sense of belonging, but the tension between their anonymous avatars and the growing desire for real-world connection creates an undercurrent of longing. Ultimately, the film

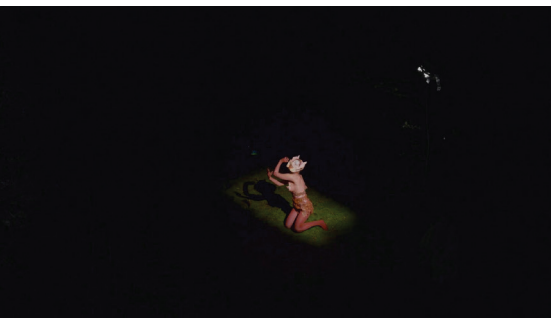
Albina Gaitova
SOMEWHERE WE MEET IN THE BLUE LIGHT (2024, 14')

In een gefragmenteerde verkenning van de virtuele realiteit vormen drie jonge vrouwen een band in een anonieme online wereld. Ze ontmoeten elkaar regelmatig in gedeelde digitale ruimtes en bespreken zowel alledaagse besommeringen als ook diep persoonlijke zaken. De film gaat in op de complexiteit van online vriendschappen. De afwezigheid van een fysieke vorm stelt hen in staat om waarheden te onthullen die ze anders misschien zouden verbergen, maar roept ook vragen op over de authenticiteit van hun band. De digitale ruimte biedt hen een gevoel van saamenhorigheid, maar de spanning tussen hun anonieme avatars en het groeiende verlangen naar een echte band creëert een onderstroom van verlangen. Uiteindelijk reflecteert de film op intimiteit in het digitale tijdperk, waarbij onderzocht wordt hoe relaties kunnen gedijen of wankelen wanneer de grenzen van de realiteit vervagen. De hemel is misschien een plek op

reflects on intimacy in the digital age, exploring how relationships can thrive or falter when reality's boundaries are blurred. Heaven might be a place on earth, but paradise exists online only. I'll pick you up and we'll go to the beach.

Ella Schöning
A TOUCH OF SCHISM (2024, 8')
A Touch of the Schism depicts

the journey of a creature moving dreamily through a forest who quickly encounters the shattering realization of its own fictionality. It desperately attempts to reintegrate into the seamless rhythm of the editing, but is unable to do so. Despite this, the creature continues to dance, moved by its persistent hope that ignorance will return. The piece embodies the common

aarde, maar het paradijs bestaat alleen online. Ik haal je op en we gaan naar het strand.

Ella Schöning
A TOUCH OF SCHISM (2024, 8')
A Touch of the Schism verbeeldt de reis van een wezen dat dromerig door een bos beweegt en al snel geconfronteerd wordt met de schokkende realisatie van zijn eigen fictionaliteit. Het probeert wanhopig opnieuw op te gaan in het naadloze ritme van de montage, maar slaagt daar niet in. Desondanks blijft het wezen dansen, bewogen door zijn hardnekkige hoop dat onwetendheid zal terugkeren. Het film belichaamt het veelvoorkomende gevoel van cognitieve dissonantie: het ongemak dat we voelen wanneer onze handelingen in tegenspraak zijn met onze overtuigingen. We kijken vaak snel weg en maken excuses als we acties ondernemen die schadelijk zijn voor de planeet, dieren of zelfs andere mensen. *A Touch of Schism* dient als een moment van verwondering en reflectie die misschien de aanzet kan geven tot een interne heroriëntatie.

Max Ferguson
YOU ARE THE TRUCK AND I AM THE DEER (2023, 5')
You are the Truck and I am the Deer is een experimentele kortfilm die de ervaring van emotionele pijn onderzoekt. De film gebruikt poëtische tekst om de gevoelens van verlies, hulpeloosheid en overweldiging uit te drukken tijdens een proces waarbij

feeling of cognitive dissonance: the discomfort felt when our actions contradict our beliefs. We often look away quickly and make excuses when we engage in actions that harm the planet, animals, or even other people. *A Touch of Schism* serves as a moment of wonder and reflection that could perhaps spark an internal realignment.

Max Ferguson
YOU ARE THE TRUCK AND I AM THE DEER (2023, 5')

You are the Truck and I am the Deer is an experimental short film that explores the experience of emotional pain. The film uses poetic text to express the feelings of loss, helplessness and overwhelm during the process of accepting the hurt inflicted by others. These emotional wounds are translated visually into a physical and pulsing presence that represents a dark and unsettling image of femininity. *You are the Truck and I am the Deer* speaks to a feeling. A feeling of roaming, gnawing hunger. The knife's edge between decay and growth; the fertile potential for total destruction.

door anderen toegebrachte pijn wordt geaccepteerd. Deze emotionele wonden worden visueel vertaald in een fysieke en pulserende aanwezigheid die een donker en verontrustend beeld van vrouwelijkheid weergeeft. *You are the Truck and I am the Deer* spreekt tot een gevoel. Een gevoel van zwervende, knagende honger. Het snijvlak tussen verval en groei; het vruchtbare potentieel voor totale vernietiging.

15:00-16:20

WOMB WARRIORS

Celebrating and mourning the womb as a bearer of tears and fears. The womb as a site of receptivity, reflexivity, revolution, and resolution. Three short films sharing the pain and trauma of the female body within a patriarchal medical system, followed by a live Grunt performance by Diane Mahín.

Marie Bottois

LE PASSAGE DU COL (2022, 14')

Léna is a midwife, and I am her patient. While she replaces my IUD, I document our appointment. The camera becomes a mirror, while a relationship of care unfolds between midwife, patient, and film crew.

Carole Roussopoulos

Y'A QU'À PAS BAISER! (1973, 17')

Produced in the early 1970's, while abortion is still illegal in France, this militant video documents the debate on this issue, from anti-abortion propaganda in the media to the first major pro-abortion and reproductive rights demonstration in Paris on November 20, 1971. Images show feminists performing an abortion using the Karman method. *Y'a qu'à pas baiser!*, back then a tool for the struggle and the transmission

Een viering en een rouwproces rond de baarmoeder als drager van tranen en angst. De baarmoeder als plaats van ontvankelijkheid, reflexiviteit, revolutie en resolutie. Drie korte films en live Grunt performance door Diane Mahín.

Marie Bottois

LE PASSAGE DU COL (2022, 14')

Léna is verloskundige en ik ben haar patiënt. Terwijl zij mijn spiraaltje vervangt, leg ik onze afspraak vast. De camera wordt een spiegel, terwijl zich een zorgrelatie ontvouwt tussen verloskundige, patiënt en filmploeg.

Carole Roussopoulos

Y'A QU'À PAS BAISER! (1973, 17')

Deze militante video is gemaakt in het begin van de jaren 1970, toen abortus nog illegaal was in Frankrijk. Hij documenteert het debat over dit onderwerp, van anti-abortus propaganda in de media tot de eerste grote pro-abortus en reproductieve rechten demonstratie in Parijs op 20

of a practice, is today an essential historical document.

Tabita Rezaire

SUGAR WALLS TEADOM (2016,21')

Sugar Walls Teardom reveals the contributions of Black womxn's wombs to the advancement of modern medical science and technology. During slavery, Black womxn's bodies were used and abused as commodities for laborious work in plantations, sexual slavery, reproductive exploitation and medical experiments. Anarcha, Betsey and Lucy, were among the captive guinea pigs of Dr. Marion Sims, the so-called 'father of modern gynecology', who tortured countless enslaved womxn in the name of science. Unacknowledged, Black womxn's wombs have been central to the biomedical economy as the story of Henrietta Lacks – whose stolen cervix cells became the first immortal cells

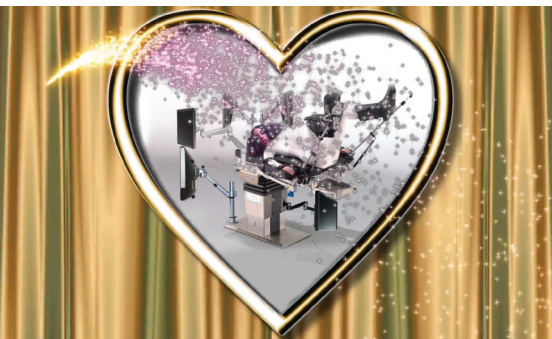

november 1971. Op beelden is te zien hoe feministen een abortus uitvoeren volgens de Karman-methode. *Y'a qu'à pas baisier!*, toen een hulpmiddel voor de strijd en de overdracht van een praktijk, is vandaag een essentieel historisch document.

Tabita Rezaire

SUGAR WALLS TEADOM (2016,21')

Sugar Walls Teardom onthult de bijdragen van de baarmoeders van zwarte vrouwen aan de vooruitgang van de moderne medische wetenschap en technologie. Tijdens de slavernij werden de lichamen van zwarte vrouwen gebruikt en misbruikt als handelswaar voor het zware werk op plantages, seksuele slavernij, reproductieve uitbuiting en medische experimenten. Anarcha, Betsey en Lucy behoorden tot de gevangenen proefkonijnen van Dr. Marion Sims, de zogenaamde 'vader van de moderne gynaecologie', die talloze tot slaaf gemaakte vrouwen martelde in naam van de wetenschap. Het verhaal van Henrietta Lacks - wiens gestolen baarmoederhalscellen de

leading to medical breakthrough — reminds us. Biological warfare against Black womxn is still pervasive in today's pharmaceutical industry. *Sugar Walls Teardom* celebrates womb technology through an account of coercive anatomic politics and pays homage to these wombs; their contributions have not been forgotten.

Diane Mahin
GRUNT (2024,15')

Performance

In GRUNT, the audience meets a woman who communicates solely through growling. The growler navigates various moods, portraying what seems to be an urgent story to be told or an animated conversation to be held. While she attempts to tell a joke, the audience is met with dark, trauma-laden growls, turning humor into a shadowy reflection. When she reaches out tenderly, all

eerste onsterfelijke cellen werden die leidden tot een medische doorbraak — herinnert ons eraan dat de baarmoeders van zwarte vrouwen een centrale rol hebben gespeeld in de biomedische economie. Biologische oorlogsvoering tegen zwarte vrouwen is nog steeds alomtegenwoordig in de hedendaagse farmaceutische industrie. *Sugar Walls Teardom* viert de baarmoedertechnologie door middel van een verslag van dwangmatige anatomische politiek en brengt hulde aan deze baarmoeders; hun bijdragen zijn niet vergeten.

Diane Mahin
GRUNT (2024,15')

Performance

In GRUNT ontmoet het publiek een vrouw die uitsluitend communiceert door te grommen. De grommer beweegt zich door verschillende stemmingen en beeldt uit wat lijkt op een dringend verhaal dat verteld moet worden of een levendig gesprek dat gevoerd moet worden. Terwijl ze een mop probeert te vertellen, wordt het publiek geconfronteerd met donker, trauma beladen gegrom, waardoor humor verandert in een schimmige reflectie. Wanneer ze een tedere hand uitsteekt, kan ze alleen maar geweld uiten. Wat begint als een ongemakkelijke ontmoeting vol onschuldige misverstanden escaleert geleidelijk in een wanhopige behoefte aan verbondenheid. Naarmate ze er niet in slaagt om de communicatiekloof met het publiek te overbruggen, worden haar woorden steeds gekker en begint ze de ruimte in te slingeren in

she can express is violence. What begins as an awkward encounter full of innocent misunderstandings gradually escalates into a desperate need for connection. As she fails to bridge the communication gap with the audience, her growls become more frantic, as she starts propelling them into space while hoping for some kind of response. The vocalizations transform from deliberate attempts to communicate into involuntary, visceral outbursts, culminating in a violent expulsion of sound. GRUNT explores the effects of trauma through the primal language of vocality and physicality. The hidden layers of trauma emerge through the growls, revealing a raw and unfiltered expression of inner turmoil. Inspired by the distorted vocals of Death Metal, Diane began growling a year ago, studying under professional Metal singers. She is drawn to growling for its immediate invocation of darkness and its cathartic potential for both the growler and the listener, finding a unique blend of humor and pathos in the juxtaposition of gestural intent and sonic expression.

de hoop op een reactie. De vocalisaties veranderen van doelbewuste pogingen om te communiceren in onwillekeurige, viscerale uitbarstingen, met als hoogtepunt een gewelddadige uitbarsting van geluid. GRUNT verkent de effecten van trauma door middel van de oertaal van vocaliteit en lichamelijkheid. De verborgen lagen van trauma komen tevoorschijn door het gegrom en onthullen een rauwe en ongefilterde expressie van innerlijke onrust. Geïnspireerd door de vervormde vocalen van Death Metal begon Diane een jaar geleden met grommen en studeerde ze onder professionele Metal zangers. Ze voelt zich aangetrokken tot grommen vanwege de onmiddellijke aanroeping van duisternis en het cathartische potentieel voor zowel de grommer als de luisteraar, waarbij ze een unieke mix van humor en pathos vindt in de juxtapositie van gebaren en sonische expressie.

17:00-18:30
UNIONISING

A political manifesto in the first person. Exploring the world of sex work from the perspective of the women portrayed, this chapter opens a debate on its taboos and precariousness. After the screening there is a conversation with Utsopi and Boysproject.

**Maria Galindo and Mujeres Creando
REVOLUCIÓN PUTA (2022, 52')**

What is the real door and what is the false door to enter the world of the prostitute with a camera? Arrive with a sign calling it sex work and with that, pay the first debt to satisfy the regulations? Arrive with a sign calling it patriarchal oppression that must be abolished, and pay the first debt to satisfy the abolitionists? *Revolución puta*, journeys into this universe with, through and from them, claiming a unique place of inalienable legitimacy that assumes no debt to anyone.

Een politiek manifest in de eerste persoon. Hoofdstuk 3 verkent de wereld van sekswerk vanuit het perspectief van de geportretteerde vrouwen en opent een debat over de taboes rond en het precaire karakter van hun werk. Na de film is er een gemodereerd gesprek met Utsopi en Boysproject over de onlangs goedgekeurde arbeidswet voor sekswerkers in België.

**Maria Galindo and Mujeres Creando
REVOLUCIÓN PUTA (2022, 52')**

Wat is de echte ingang en wat is de valse ingang om de wereld van de prostituee met een camera binnen te komen? Aankomen met een bord dat het sekswerk noemt en daarmee de eerste schuld betalen om aan de regelgeving te voldoen? Aankomen met een bord dat het patriarchale onderdrukking noemt die moet worden afgeschaft en daarmee de eerste schuld betalen om de abolitionisten tevreden te stellen? *Revolución puta*, reist dit universum in met, door en vanuit hen, en eist een unieke plaats op van onvervreembare legitimiteit die geen schuld aan iemand op zich neemt.

19:00-22:00
UTOPIA

Let's view the erotic as a teacher, be cautious of censorship, and grow collectively towards a destiny filled with love, surrender, and ecstasy. Let's unleash the body, its wisdom, its power, its fury, and its fluids. In resistance, we dance; for resilience, we dance!

Isabel Burr Raty
THE BLOODY MARY PERFORMANCE
Participatory Lecture

In this performance, the artist enhances the recipe of the classical Bloody Mary Cocktail by adding her own menstrual blood. While claiming the benefits of this formula, she serves "shots". A heated conversation about the technologies that are re-shaping the course of "existence" takes place.

The ideal cocktail performance for all kinds of social events.

Jezebel Studio
POLE PERFORMANCE

Introducing the electrifying universe of *Jezebels*, where pole dancing meets avant-garde!

We're a vibrant collective of self-identifying dancers pushing the

Laten we het erotische zien als een leraar, voorzichtig zijn met censuur en collectief groeien naar een bestemming vol liefde, overgave en extase!

Isabel Burr Raty
THE BLOODY MARY PERFORMANCE
Participatory Lecture

In deze performance verkrijgt de kunstenares het recept van de klassieke Bloody Mary Cocktail door er haar eigen menstratiebloed aan toe te voegen. Terwijl ze de heilzame werking van deze formule claimt, serveert ze "shots". Een verhit gesprek over de technologieën die de loop van het "bestaan" opnieuw vormgeven.

De ideale cocktailvoorstelling voor allerlei sociale evenementen.

Jezebel Studio
POLE PERFORMANCE

Maak kennis met het opwindende universum van *Jezebels*, waar paaldansen en avant-garde elkaar ontmoeten!

Wij zijn een bruisend collectief van zelfidentificerende dansers die

boundaries of neo-bitchery and hypersexuality. Embracing our inner chaotic sluts and bimbo bodybuilders, we redefine the art of movement with our auto- and post-erotic performances. No diplomas needed, just a passion for pushing boundaries and embracing imperfections on the pole. From anxious dominatrix to shy exhibitionists, we celebrate every facet of sensual expression. Our aesthetic is cute, but also sexy; absurd, but also kinky.

Join these nudist fashionista's for a sensory overload of fetish activism and BDSM for softies — because in their world, attention-seeking (a)sexuals reign supreme!

de grenzen van neo-bitchery en hyperseksualiteit verleggen. We omarmen onze innerlijke chaotische sletten en bimbo bodybuilders en herdefiniëren de kunst van het bewegen met onze auto- en post-erotische optredens. Geen diploma's nodig, alleen een passie voor het verleggen van grenzen en het omarmen van imperfecties aan de paal. Van angstige dominatrix tot verlegen exhibitionisten, we vieren elk facet van sensuele expressie. Onze esthetiek is schattig, maar ook sexy; absurd, maar ook kinky.

Sluit je aan bij deze nudistische fashionista's voor een zintuiglijke overload aan fetish-activisme en BDSM voor softies — want in hun wereld heersen aandachtzoekende (a)sexuelen!

BIOGRAPHIES / BIOGRAFIEËN

CHE GO EUN, based in Seoul & Brussels, works with the identity of painting, female narratives, and technology. She explores the juxtaposition of how painting expands through digital technologies alongside how female narratives are depicted and expanded in contemporary society. Having majored in traditional Korean painting, she has worked across various media, including digital collage, drawing, 3D modeling, video game design, VR, and AI animation.

/ CHE GO EUN, gevestigd in Seoul en Brussel, werkt met de identiteit van schilderkunst, vrouwelijke verhalen en technologie. Ze onderzoekt hoe de schilderkunst zich uitbreidt door middel van digitale technologieën en hoe vrouwelijke verhalen worden afgebeeld en uitgebreid in de hedendaagse maatschappij. Ze is afgestudeerd in traditionele Koreaanse schilderkunst en heeft gewerkt met verschillende media, waaronder digitale collage, tekenen, 3D-modellering, videogameontwerp, VR en AI-animatie.

@chegocheck

AMBER STEFANIE DOOMS (26), is a Master student of Photography at LUCA School of Arts in Brussels. Her work is inspired by the fantasy world that exists in our subconsciousness. She converts her own fictional and non-fictional stories into images or film. Like her identity, these stories blur the lines between what is real and non-existent. / AMBER STEFANIE DOOMS

(26) studeert Fotografie aan de LUCA school of art in Brussel. Haar werk is geïnspireerd door ons fantasierijke onderbewuste. Ze zet haar eigen fictieve en niet-fictieve verhalen om in foto's of film. Net als haar identiteit vervagen deze verhalen de grenzen tussen wat echt en niet-bestaand is.

@amber_dooms

ALBINA GAITOVA is a 24-year-old filmmaker and audiovisual artist based in Brussels, recently graduated with an Audiovisual Arts degree from LUCA School of Arts. Throughout her academic journey, Albina focuses on the ways in which authentic human emotions can be captured through film. In her filmic work, Albina works centrally with improvised dialogue in order to create relatable, genuine interactions between characters. In her most recent work, Somewhere We Meet In The Blue Light, she faced a new challenge in her quest for authenticity. Working with avatars instead of human actors pushed her to rethink how virtual connections can mirror real-world emotions. Alongside her focus on authenticity, Albina strives to bring lightness and subtle humor into her work, creating a balance between deeper, more serious moments and those that offer a sense of ease. Albina's upcoming work continues to push the boundaries of storytelling, as she explores new formats and mediums to further expand her artistic vision. /

ALBINA GAITOVA is een 24-jarige filmmaker en audiovisueel kunstenaar uit Brussel, die onlangs afstudeerde met een diploma Audiovisuele Kunsten aan de LUCA School of Arts. Tijdens haar academische reis richt Albina zich op de manieren waarop authentieke menselijke emoties kunnen worden vastgelegd door middel van film. In haar filmische werk werkt Albina voornamelijk met geïmproviseerde dialogen om op die manier oprechte interacties tussen personages te creëren. In haar meest recente werk, *Somewhere We Meet In The Blue Light*, stond ze voor een nieuwe uitdaging in haar zoektocht naar authenticiteit. Het werken met avatars in plaats van menselijke acteurs dwong haar na te denken over hoe virtuele verbindingen echte emoties kunnen weerspiegelen. Naast haar focus op authenticiteit streeft Albina ernaar om lichtheid en subtiele humor in haar werk te brengen, waardoor er een balans ontstaat tussen diepere, serieuzere momenten en momenten die een gevoel van gemak bieden. Albina's aankomende werk blijft de grenzen van het vertellen van verhalen verleggen, terwijl ze nieuwe formats en media verkent om haar artistieke visie verder uit te breiden.

@albinagaitova

ELLA SCHÖNING is a multidisciplinary artist currently pursuing her MFA at KASK Ghent. She blends media such as video, soundscapes, ceramics, installations, performance, and painting into unified artworks that immerse viewers into her world. Her installations are vibrant peculiar collages of an unknown, surreal land brought together in one space. Visually, her work is brightly coloured, drawing from kitsch and organic forms. Conceptually, Schöning uses elements from activism and the absurd to analyse the psychology behind the behaviours and actions ingrained into contemporary Western European society. These heavy questions are explored through the form of fairytales. In her own words, Schöning crafts "healing tales for adults, offering lessons wrapped in imagination and gentleness". / ELLA SCHÖNING is een multidisciplinaire kunstenaar die momenteel haar MFA aan KASK Gent volgt. Ze mengt media zoals video, soundscapes, keramiek, installaties, performance en schilderkunst tot eengemaakte kunstwerken die de toeschouwers onderdompelen in haar wereld. Haar installaties zijn levendige, eigenaardige collages van een onbekend, surrealistisch land, samengebracht in één ruimte. Visueel is haar werk felgekleurd soms kitsch en gevuld met organische vormen. Conceptueel gebruikt Schöning elementen uit het activisme en het absurde om de psychologie te analyseren achter het gedrag en de acties die ingebakken zitten in de hedendaagse West-Europese maatschappij. Deze zware vragen worden verkend in de vorm van sprookjes. In haar eigen woorden maakt Schöning "helende verhalen voor volwassenen, die lessen bieden verpakt in verbeelding en zachtheid".

@ellaschoning

MAX FERGUSON is a video artist from Hong Kong who works primarily with stop-motion and cut-out non-narrative animation films. Her work walks the line between the private and public worlds, thus creating a unique cinema viewing experience that opens new relationships between the screen and the audience. Her films primarily explore womanhood, cultural and personal identity, and private/public experience. Ferguson is a recent graduate from the Master's programme of Audiovisual Arts Animation at LUCA School of Arts in Brussels, Belgium. Before her turn toward animation, Ferguson received a Bachelor's degree in Visual and cultural Media with a focus in Film Studies from the University of Oklahoma in the U.S.A. Alongside her artistic practice, she is hoping to pursue a career in curating in order to enhance and support the audiovisual arts landscape in Belgium. / MAX FERGUSON is een videokunstenaar uit Hong Kong die voornamelijk werkt met stop-motion en cut-out, niet-verhalende animatiefilms. Haar werk bewandelt de grens tussen de private en publieke wereld en creëert zo een unieke bioscoopervaring die nieuwe relaties opent tussen het scherm en het publiek. Haar films onderzoeken voornamelijk vrouwelijkheid, culturele en persoonlijke identiteit, en privé/publieke ervaring. Ferguson is onlangs afgestudeerd aan de masteropleiding Audiovisuele Kunsten Animate aan LUCA School of Arts in Brussel, België. Voordat ze zich richtte op animatie, behaalde Ferguson een bachelor in visuele en culturele media met een focus in filmstudies aan de Universiteit van Oklahoma in de VS. Naast haar artistieke praktijk streeft ze een carrière als curator na om het audiovisuele kunstenaarslandschap in België te verbeteren en te ondersteunen.
@no.maxwell

MARIE BOTTOIS is a director and editor. She has been a member of artist-run film labs L'Etna and L'Abominable (France) since 2016. Thanks to Etna's feminist collective, La Poudrière, she explores collective creation and introduces herself to photochemical film techniques. The reflections within this group led her to make *The Cervix Pass (Le Passage du col) in 2022. / MARIE BOTTOIS is regisseur en editor. Sinds 2016 is ze lid van de artist-run filmclubs L'Etna en L'Abominable (Frankrijk). Dankzij het feministische collectief van Etna, La Poudrière, verkent ze collectieve creatie en introduceert ze fotochemische filmtechnieken. De reflecties binnen deze groep brachten haar ertoe om in 2022 Le Passage du col te maken.
@ bottoismarie

CAROLE ROUSSOPOULOS (1945, Switzerland) was a Swiss film director and feminist primarily known for her pioneering early activist documentary films of France's women's liberation movement. She was active in Paris for most of her career, where, at the suggestion of Jean Genet, she purchased a Sony

---

Portapak in 1970. Armed with this newly available tool, she joined the early wave of artists and activists who would seize on the technology's radical potential for creating politically and artistically independent work. Documenting and giving voice to a wide range of social movements and underrepresented groups both in France and internationally, she leapt into the fray, creating dozens of tapes, organising forums and workshops and forming organisations such as the collective Vidéo Out. She also formed the Simone de Beauvoir Audiovisual Center with Delphine Seyrig and Ioana Wieder, the first media institution devoted to documenting the women's rights movement. / CAROLE ROUSSOPOULOS (1945, Zwitserland) was een Zwitserse filmregisseur en feministe die vooral bekend staat om haar baanbrekende vroege activistische documentaires over de Franse vrouwenbevrijdingsbeweging. Ze was het grootste deel van haar carrière actief in Parijs, waar ze in 1970 op aanraden van Jean Genet een Sony Portapak kocht. Gewapend met dit nieuwe instrument sloot ze zich aan bij de eerste golf kunstenaars en activisten die het radicale potentieel van de technologie zouden aangrijpen om politiek en artistiek onafhankelijk werk te creëren. Ze documenteerde en gaf een stem aan een breed scala aan sociale bewegingen en ondervertegenwoordigde groepen, zowel in Frankrijk als internationaal. Ze sprong in de strijd en maakte tientallen tapes, organiseerde forums en workshops en richtte organisaties op zoals het collectief Vidéo Out. Ze richtte ook samen met Delphine Seyrig en Ioana Wieder het Simone de Beauvoir Audiovisueel Centrum op, het eerste media-instituut gewijd aan het documenteren van de vrouwenrechtenbeweging.

TABITA REZAIRE (b.1989, Paris, France) is infinity incarnated into an agent of healing, who uses art as a means to unfold the soul. Her cross-dimensional practices envision network sciences – organic, electronic and spiritual – as healing technologies to serve the shift towards heart consciousness. Navigating digital, corporeal and ancestral memory as sites of resilience, she digs into scientific imaginaries to tackle the pervasive matrix of coloniality and the protocols of energetic misalignments that affect the songs of our body-mind-spirits. Inspired by quantum and cosmic mechanics, Tabita's work is rooted in time-spaces where technology and spirituality intersect as fertile ground to nourish visions of connection and emancipation. Through screen interfaces and collective offerings, she reminds us to open our inner data centres to bypass western authority and download directly from source. / TABITA REZAIRE (°1989, Parijs, Frankrijk) is de geïncarneerde oneindigheid van een heler, die kunst gebruikt als middel om de ziel te ontplooien. Haar interdimensionale praktijken zien netwerkwetenschappen - organisch, elektronisch en spiritueel - als helende technologieën die de verschuiving naar het hartbewustzijn dienen. Ze navigeert door digitaal, lichamelijk en voorouderlijk geheugen als plaatsen van veerkracht en graaft in wetenschappelijke voorstellingen om de doordringende matrix van

---

kolonialiteit en de protocollen van energetisch verkeerde uitlijningen aan te pakken. Geïnspireerd door kwantum- en kosmische mechanica is Tabita's werk geworteld in tijdruimten waar technologie en spiritualiteit elkaar kruisen als vruchtbare grond om visies op verbinding en emancipatie te voeden. Door middel van scherminterfaces en collectieve offers herinnert ze ons eraan onze innerlijke datacentra te openen om de westerse autoriteit te omzeilen en rechtstreeks van de bron te downloaden.

DIANE MAHÍN is a Dutch-Iranian performance maker and sociologist based in Amsterdam. Through sound, image, and physicality, she scrutinizes the human body as a material object in order to dissect social constructions, as she wishes to grasp their absurdity and humor. Dissociation, emptiness, and death are recurring themes in her work. The sociologist in her is fascinated by social constructs and human subjugation to social systems. She uses the rehearsal studio as a laboratory to look at social constructs removed from their context. Hidden human sounds such as cries, gut- sounds, and grunts, function as a catalyst to re-frame these socially constructed behaviorisms. Alongside her individual practice, she makes performances with her brother Manuel Groothuysen under the name FADAT. / DIANE MAHÍN is een Nederlands-Iraanse performancemaker en socioloog uit Amsterdam. Door middel van geluid, beeld en lichamelijke neemt ze het menselijk lichaam als materieel object onder de loep om sociale constructies te ontleden en de absurditeit en humor ervan te doorgronden. Dissociatie, leegte en dood zijn terugkerende thema's in haar werk. De socioloog in haar is gefascineerd door sociale constructies en de menselijke onderwerping aan sociale systemen. Ze gebruikt de repetitiestudio als laboratorium om te kijken naar sociale constructies die uit hun context zijn gehaald. Verborgene menselijke geluiden zoals kreten, onderbuikgeluiden en geknor fungeren als katalysator om deze sociaal geconstrueerde gedrag patronen te herkennen. Naast haar individuele praktijk maakt ze performances met haar broer Manuel Groothuysen onder de naam FADAT.
@diane.mahin

MUJERES CREANDO is a Bolivian anarcho-feminist collective that participates in a range of anti-poverty work, including propaganda, street theater and direct action. The group was founded by María Galindo, Mónica Mendoza and Julieta Paredes in 1992. / MUJERES CREANDO is een Boliviaans anarcho-feministisch collectief dat deelneemt aan een reeks van anti-armoede activiteiten, waaronder propaganda, straattheater en directe actie. De groep werd in 1992 opgericht door María Galindo, Mónica Mendoza en Julieta Paredes.
@lasmujerescreando

MARÍA GALINDO (La Paz, Bolivia, 1964) Activist, militant of radical feminism and

---

psychologist. She is co-founder and leader of the collective Mujeres Creando, an anarcho-feminist group created in 1992 that carries out participatory, performative and protest actions in the Bolivian streets. She currently co-directs Radio Deseo, a radio station with reach in the cities of La Paz and El Alto. Among the issues she constantly works on are depatriarchalization in the context of the Bolivian constituent process and femicide as a state crime. Galindo is the author of the books *Ninguna mujer nace para puta*, *Espejito Mágico*, *No se puede descolonizar sin despatriarcalizar*, and films such as *13 años de rebelión*, *Amazonas*, among others. / MARÍA GALINDO (La Paz, Bolivia, 1964) is activiste, militante voorvechtster van radicaal feminisme en psychologe. Ze is medeoprichter en leider van het collectief Mujeres Creando, een anarcho-feministische groep die in 1992 werd opgericht en die participatieve, performatieve en protestacties uitvoert in de Boliviaanse straten. Momenteel is ze mede-directeur van Radio Deseo, een radiostation met bereik in de steden La Paz en El Alto. Onder de onderwerpen waar ze constant aan werkt zijn depatriarchalisatie in de context van het Boliviaanse constituerende proces en vrouwenmoord als staatsmisdaad. Galindo is auteur van onder andere de boeken *Ninguna mujer nace para puta*, *Espejito Mágico*, *No se puede descolonizar sin despatriarcalizar*, en films als *13 años de rebelión* en *Amazonas*.
@lavirgendelosedeseos

UTSOPI is a belgian community organization that defends the rights of sex workers. Its actions are focused on destigmatization work, the fight against violence and discrimination, and on advocacy for sex workers' rights. Utsopi led the struggles for decriminalisation that was successfully voted in 2022. / UTSOPI is een Belgische gemeenschapsorganisatie die opkomt voor de rechten van sekswerkers. Haar acties zijn gericht op destigmatisering, de strijd tegen geweld en en discriminatie. Utsopi leidde de strijd voor decriminalisering die in 2022 met succes werd aangenomen.
@utsopi.be

MARIANNE CHARGOIS is a sex worker and member staff from UTSOPI where she is currently working on the access of decent places to work. She's also a performer and organiser of the SNAP Festival dedicated to sex worker arts and discourses. / MARIANNE CHARGOIS is sekswerker en medewerker van UTSOPI waar ze momenteel werkt aan de toegang tot fatsoenlijke werkplekken. Ze is ook performer en organisator van het SNAP Festival gewijd aan kunst en discours rond sekswerk.
@ mariannechargois

BOYSPROJECT is an Antwerp-based social organisation for men, non-binary individuals and trans women who earn money from sex. The organisation

---

provides a low-threshold welcome and support for this target group. / BOYSPROJECT is een Antwerpse sociale organisatie voor mannen, non-binaire personen en transvrouwen die geld verdienen met seks. De organisatie biedt laagdrempelig onthaal en steun voor deze doelgroep. @_boysproject_

JASPER KERREMANS is coordinator and counsellor at boysproject. At this practice, he has mainly focused on the group of Latin American transgender sex workers in Antwerp over the past decade. / JASPER KERREMANS is coördinator en hulpverlener bij *boysproject*. Bij deze praktijk heeft hij zich in de laatste tien jaar vooral gericht op de groep Latijns-Amerikaanse transgender sekswerkers in Antwerpen.

ISABEL BURR RATY is a person of mixed Chilean/Belgian roots, working as an artist and researcher, teacher and Inner Alchemy trainer. She is professor and lecturer of new media arts at ERG (École de Recherche Grafique) and is an affiliated researcher in nadine, Laboratory for Contemporary Arts, in Brussels. Since 2010 Isabel has collaborated with the indigenous Rapa Nui community of Easter Island, as one of the multidisciplinary and archiving agents in their decolonial fight for autonomy. Isabel's artistic research explores the interstices between the organic and the artificial, in order to re-think the memory of the future. By looking into meanings and practices of matter, territory and healing, from ancestral and occult knowledge perspectives and scientific facts. Her hybrid artistic work, often combining living materials with analogue and digital media, installs hyper reality settings that blur the limits between fiction and reality. These invite participants to embody collective experiences of transformation and craft transpersonal, magic and disobedient objects that free bodies from hegemonic perspectives. / ISABEL BURR RATY is van Chileens/Belgische afkomst en werkt als kunstenaar en onderzoeker, docent en Inner Alchemy trainer. Ze is professor en docent nieuwe mediakunst aan ERG (École de Recherche Grafique) en is geaffiliëerd onderzoeker bij nadine, Laboratorium voor Hedendaagse Kunst, in Brussel. Sinds 2010 werkt Isabel samen met de inheemse Rapa Nui-gemeenschap van Paaseiland, als een van de multidisciplinaire en archiverende agenten in hun decoloniale strijd voor autonomie. Isabel's artistieke onderzoek verkent de raakvlakken tussen het organische en het kunstmatige om het geheugen van de toekomst te heroverwegen. Door te kijken naar betekenissen en praktijken van materie, territorium en genezing, vanuit het perspectief van voorouderlijke en occulte kennis en wetenschappelijke feiten. Haar hybride artistieke werk, waarbij ze vaak levende materialen combineert met analoge en digitale media, installeert hyperrealiteitssettings die de grenzen tussen fictie en realiteit doen vervagen. Deze nodigen deelnemers uit om collectieve ervaringen van transformatie te belichamen en transpersoonlijke,

---

magische en ongehoorzame objecten te maken die lichamen bevrijden van hegemoniale perspectieven.

@isabelburraty

THILDE — Fascinated by fluidity and contrast, she continuously explores how to move the body along and around a pole in one fluid movement, combining it with strength. They research the possible contrasts the body can express around the pole and uses this to seduce, grab attention or to tell a story. / THILDE — Gefascineerd door vloeibaarheid en contrast, onderzoekt ze voortdurend hoe ze het lichaam in één vloeiende beweging langs en rond een paal kan bewegen en dit kan combineren met kracht. Ze onderzoekt de mogelijke contrasten die het lichaam kan uitdrukken rond de paal en gebruikt dit om te verleiden, de aandacht te trekken of een verhaal te vertellen.

@ttthildee // @jezebel.studio

SPRING SHOWERS — They climb the pole, throw themselves against the pole and do a handstand against the pole. For Spring Showers, the pole is like a tree; to play with! Trained in drama therapy and theater studies, they are especially in search of the healing power of all things performative. / SPRING SHOWERS klimt in de paal, gooit zich tegen de paal en doen een handstand tegen de paal. Voor hen is de paal als een boom; om mee te spelen! Opgeleid in dramatherapie en theaterwetenschappen zijn die vooral op zoek naar de helende kracht van alles wat performatief is.

@Spring_Showers // @jezebel.studio

ZORA THE HOOKER — What began as an investigation into the feminist and philosophical nature of pole dancing derailed into a passion for Pole Heels and the desire to start a queer pole dancing community in Brussels, Jezebel Studio. The Hooker, because Zora often hand crochets her costumes as a critique on fast fashion and as a feminist tool. / ZORA THE HOOKER — Wat begon als een onderzoek naar de feministische en filosofische aard van paaldansen ontspoorde in een passie voor Pole Heels en het verlangen om een queer paaldansgemeenschap op te richten in Brussel, Jezebel Studio. The Hooker, omdat Zora haar kostuums vaak met de hand haakt als kritiek op fast fashion en als feministisch middel.

@zorateh00k3r // @jezebel.studio

Visite #12 — SALACIOUS SHAME AND SURRENDERING SLUTS
26.04.2025, Out of Sight, Antwerpen

Participants / Deelnemers

Max Ferguson, Ella Schöning, Albina Gaitova, Amber Doods, Che Go Eun, Marie Bottois, Carole Roussopoulos, Tabita Rezaire, Stan Brakhage, Diane Mahin, Maria Galindo e Mujeres Creando, Utsopi, Boysproject, Isabel Burr Raty, Jezebel Studio

Curators

Eva van Tongeren (de Imagerie), in collaboration with Out of Sight. *Chapter 1* is curated by Emily Walter & Max Ferguson (LuCi moving image collective), in dialogue with Camille Van Meenen (Komplot). / Eva van Tongeren (de Imagerie), in samenwerking met Out of Sight. *Hoofdstuk 1* wordt gecureerd door Emily Walter & Max Ferguson (LuCi moving image collective), in dialoog met Camille Van Meenen (Komplot).

Organisation and production / Organisatie en productie
de Imagerie, Out of Sight

Technical coordination and realisation / Technische coordinatie en verwezenlijking
Wim Janssen, Ilvana Dizdarević

Graphic design / Grafische vormgeving
Dušica Dražić

PR
Eva van Tongeren

Social Media Communication / Social Media Communicatie
Ratko Rakin

Photo-documentation / Foto-documentatie
Thijs Pajmans, Miles Fischer

Catering
De Kompaan

OUT OF SIGHT

MC ORPHO)

Visite #12 is realised as part of CINEMA SESSIONS 2025, an annual collaboration between Out of Sight and Morpho. / Visite #12 wordt gerealiseerd als onderdeel van CINEMA SESSIONS 2025, een jaarlijkse samenwerking tussen Out of Sight en Morpho.

Image/Beeld: Che Go Eun, THE TASTE OF TEA